

EVIG LIV OG HVORDAN MOTTA DET

... her i kveld, for å høre disse vitnesbyrdene, og de forskjellige uttrykk av takksigelse til Gud, for hva Han har vært for dem gjennom dette siste året. Og jeg ønsker å føye mitt vitnesbyrd sammen med dem. Jeg tenkte, søstrene der tilbake vitnet om “brødet på vannet”. Og så broder Slaughter. Og broder Graham, talte om “når de jordiske livshjulene står helt stille”. Kanskje misforstått her, men Der, foran Tronen, kjenner Gud alt om alle ting.

2 Så vi er bare her i kveld for på en måte . . . Jeg tror ikke på å begynne med nye forsetter, eller noe sånt, jeg . . . at du snur det tilbake neste dag. Men hvis vi bare vil komme og overgi oss selv til Gud, for tilbedelse, og takke Ham for hva vi . . . Han har vært for oss, og be Ham om å fortsette å være med oss, er faktisk det beste.

3 Bare litt sliten i kveld. Jeg hadde noen mennesker i går kveld, gjester, og jeg, vel, jeg — jeg ble litt lenge oppe. Og i dag var vi ute, praktisk talt hele dagen, og føler meg da bare litt sliten. Og jeg vil ikke bli veldig lenge her oppe.

4 Og deretter ønsker jeg å gi talerstolen over til broder Funk, og han blir vår taler. Og så vil broder Wood, tror jeg, følge etter ham. Og så da, hvis de alle bare blir værende. Han sa, i dag, at jeg ikke ville ha sagt det her. Men, du, jeg gjorde nettopp det. Så ser jeg broder Funk sitter bak der og rister på hodet. Det er en liten spøk på ham, brødre. Og, men det — det er riktig, de får sannelig privilegiet til å følge fortløpende, i — i løpet av noen få minutter.

5 Så vi har mange talere her i kveld, vet dere. Så vi har tre timer igjen, og vi vil prøve å bare skynde oss videre så raskt vi kan. Av og til . . .

6 Bare denne lille tingen som jeg ønsker å si nå, angående søsterens vitnesbyrd der. Søster Leopard, tror jeg, er navnet.

7 Jeg har på en måte laget et nytt system her, som dere vet, for noen uker siden, eller, angående folk som ringer til kontoret. Og da — og da vil broder Cox og dem gjengi saken til meg, hva enn det er. Og la meg gjøre akkurat slik som jeg føler meg ledet til å gjøre. Og, åh, du, det er måten å gjøre det på.

8 Her en morgen, jeg . . . ser over, og forskjellige telefonsamtaler. Der var søster Lake, og gutten hennes var i en ulykke. Jeg tror broder Cox fortalte meg at det var . . . Broder Cox. Og de hadde fjernet milten, og lå for døden. Og en annen broder som jeg nettopp var sammen med ute i fjellet, i år på en tur, og han ligger der, blødninger i tarmene, kanskje kreft. Og

i California, åh, bare overalt, av forskjellige mennesker som er syke. Og jeg hadde vært ute i bønn.

⁹ Og jeg kom inn, og jeg . . . Min kone hadde fortalt meg at broder Slaughter hadde ringt, noe om en liten . . . eller søster Slaughter, noen, om den lille jenta som var her oppe forrige søndag. Jeg gikk bare inn og satte meg ned.

¹⁰ Jeg tenkte: “Vel, kjære Gud, jeg har alle disse”, og jeg ba for dem alle sammen. “Og —og hva vil Du jeg skal gjøre?”

Og jeg fortsatte å høre noe om “en liten baby”.

¹¹ Vel, jeg gikk tilbake for å se, se om vi hadde noe om en liten baby. Og jeg — jeg ringte til søster Cox, for å finne ut om det var noe om en liten baby. Ingen syntes å vite noen ting om en baby. Det var ikke en visjon. Men bare en ledelse i Ånden, angående en liten baby, om “en liten baby”, syk. Vel, det eneste jeg kunne finne i nærheten, var den babyen de snakket om, fra der i Kentucky. Vel, det virket ikke som, da de nevnte det, det ble på en måte ikke riktig, på en eller annen måte. Og jeg var . . . tenkte kanskje, kanskje en visjon ville komme om bare en liten stund. Men det var ikke det, gikk ikke over til å bli en visjon. Og jeg fortsatte å lure på det.

¹² Jeg gikk tilbake til rommet mitt, alene, for å be. Og jeg tenkte: “Hvor, angående den babyen, nå? Er det noen som helst sted hvor jeg kan huske noe om en baby?”

¹³ Og forrige søndag, eller søndag for en uke siden, eller noe sånt, satt jeg tilbake der. Og en liten jente kom, hvisket i øret mitt, bak meg, sa: “Be for min lillesøster, baby-søster.” Og det var den lille jenta til Leopard. Hun kan være her i kveld; Jeg vet ikke. Hun er en bitte liten krabat, veldig søt, liten jente.

¹⁴ Og jeg kom bare tilfeldigvis til å snu meg rundt. Jeg sa: “Ja vel, kjære”, slik som det. Og så bøyde jeg bare hodet og begynte å be for babyen. Og bare fortsatte videre, glemte det.

¹⁵ Og bare så snart det kom i mine tanker, skjedde det noe, og jeg visste da at det var Gud.

¹⁶ Så da gikk jeg og spurte Meda hvor — hvor de bodde. Og hun visste ikke nøyaktig, så vi kikket i telefonboken og fikk nummeret deres. Og — og jeg sa: “Noe . . . Og de har en syk baby, tror jeg. Eller for en uke siden, eller noe, for en uke eller ti dager siden, hadde de en syk baby.” Så jeg sa: “Det er noe angående det. Følg med nå.”

¹⁷ Og jeg ringte ned dit og ingen svarte. Vel, da ringte jeg tilbake til fru Cox, og fikk den — damen her, moren hennes. Og — og da ringte jeg moren hennes, og hun sa: “Vel . . .” Jeg fortalte henne hva det var.

¹⁸ Og hun kan kanskje være her i kveld. Beklager, jeg gjenkjenner ikke kvinnen. Jeg — jeg kan kanskje kjenne henne hvis jeg ser ansiktet hennes.

19 Men hun fortalte meg at babyen var på sykehuset, veldig dårlig, og de ga det en blodoverføring på det tidspunktet. Vel, jeg sa: “Søster, jeg vet ikke. Jeg kan ikke si nå at det er en visjon, fordi det er det ikke, men bare noe jeg ikke kan forlate. Det bare leder meg til — til den babyen. Jeg kunne bare, på en måte se, bare den babyen foran meg.” Så jeg fortsatte videre.

20 Og jeg sa: “Jeg vil ikke dra nå, for jeg vet at det vil ta litt tid å gi det blodoverføringen.” Og de gir det gjennom hodet her, tror jeg, så de . . . Jeg vet at det er veldig smertefullt og alvorlig. Så jeg bare ventet, gikk inn og ba for babyen. Og jeg gjorde meg klar. Jeg tenkte: “Dette er stedet hvor Herren leder meg.”

21 Og jeg hastet ut til sykehuset, og — og ba om å se babyen. Og de sendte meg dit hvor babyen var. Og i rommet møtte jeg moren, som er tilstede nå. Og hun fortalte meg at hennes mor hadde hatt henne en time før det eller noe sånt, og hadde fortalt henne hva det var som Herren leder meg til, å dra til den babyen. Og da hun kom tilbake til sengen; lå babyen der, sparker, pludrer og ler.

22 Så gikk jeg inn, og det lille småbarnet bare sparket og lo, drakk av sin lille flaske og alt mulig, bare så normal som ethvert barn du noen gang har sett i livet ditt. Og jeg bare la hendene mine over på den lille krabaten, vel, ser dere, velsignet det, og gikk ut av bygningen.

23 Og jeg hørte akkurat moren sa, for en liten stund siden, at de har tatt det med hjem. Så det — det var i går, da det skjedde, og i dag er babyen hjemme igjen frisk. Så vi er . . . Det var . . .

24 Det er bedre enn at jeg avlegger hundrevis av visitt, av meg selv. Å være stille framfor Herren, så Han kan fortelle deg nøyaktig hvor du skal dra, og hver gang er det fullkomment. Skjønner? Det er — det er Herren som leder.

25 Nå sier noen: “Vel, dra bort *hit*, broder Branham. Dra ned *hit*.” Du — du kommer inn i en slik forvirring, til *denne* og *den*, *den*, du . . . Gud kan ikke tale til deg.

26 Hvis du bare hadde satt deg ned, si: “Takk.” Legge det frem for Herren. Si: “Nå, Herre, hva vil Du at jeg skal gjøre med dette? Nå, Du vet at jeg er Din tjener, og hva Du . . .”

27 Men, se, Herren visste at jeg ville dra dit så snart Han talte til mitt hjerte, Han helbredet barnet til og med før jeg kom dit selv. Det er riktig. Skjønner? Så, ser dere? Ja, sir. Se, det var ikke på grunn av at jeg dro dit.

Nå sier du: “Hva var det, broder Branham?”

28 Se, vi har gaver i Kristi Legeme. Og Den Hellige Ånd Selv, som visste hva det var, gikk i forbønn der, Den Hellige Ånd ledet meg til den babyen. Og så snart jeg ba for babyen, til og med hjemme. Og dro til babyen, fordi det var for å oppfylle det Han sa. Den Hellige Ånd som går i forbønn der, på ting som vi ikke kan forstå, selv. Skjønner? Er Han ikke underfull?

29 Jeg forteller dere, venner, i kveld fikk jeg så mye å være takknemlig for! Jeg — jeg vet bare ikke hvordan jeg skal begynne, og jeg ville ikke engang prøve. Jeg har fått . . . Jeg vet ikke.

30 Jeg skal bare lese noen Ord her i Skriften, og tale over dem noen få minutter, om Herren vil.

31 Men først vil jeg uttrykke min takknemlighet til Jesus Kristus, Guds Sønn, som har frelst meg og har rensset meg i Sitt Eget Blod, og gitt meg dette store og herlige håpet, at jeg en dag skal se Ham, ansikt til ansikt. Og jeg vil ikke stå der i fordømmelse, for Hans Blod har allerede gjenløst meg. Og jeg er gjenløst i kveld ved Herren Jesu Kristi Blod. Og det . . .

32 Han har gitt meg å være medborger av det samme Riket som dere alle skal gå til, og sammen er vi medarvinger med Ham i Herlighet! For en fantastisk ting det er!

33 Og jeg satt i går kveld og snakket med noen mennesker som var til stede der. Og i dag, helt der nede, nedenfor Elizabeth, ved bordet til en bror, hvor vi satt og spiste middag i dag. Og vi snakket om de fundamentale fakta, eller fundamentale Evangeliet som vi har, og hvilken realitet utover enhver skygge av tvil. Vi har ikke noe rom, i det hele tatt, for noen som helst tvil.

34 Dette tabernaklet og folket, dets medlemmer, og folket i Jeffersonville og rundt omkring vil stå i dommen. Hvis vi ikke er frelst, vil vi stå helt uten unnskyldning.

35 For en tid siden, som en ung forkynner, da min første vekelse kom; jeg hadde det her borte på hjørnet, hvor dette boligprosjektet er, i et telt. Jeg døpte en gruppe der nede ved elva, den søndag ettermiddag, da Herrens Engel gjorde Sin første tilsynekomst offentlig, i en stadfestelse av Budskapet som jeg skulle tale. Og Det var et Lys som kom ned fra Himmelen og sto der. Det er kanskje mennesker i tabernaklet i kveld, som stod og så det Lyset. Og jeg gikk ut og begynte å fortelle det og så videre. Og alle dere vet hvordan historien går; videre og videre.

36 Og folk ville noen ganger gå bort og si: “Det er bare innbilning.” De ville forlate et møte, hvor andre igjen ville se Det og gå bort og si: “Jeg så Det.” Andre sier: “Vel, jeg så Det ikke.”

Nå, selvfølgelig, Gud lar de se som Han vil skal se.

37 Da de vise menn fulgte stjernene, var det ikke et fnugg av historie, eller noe observatorium, eller noe . . . Og de holdt til og med rede på tiden ved stjernene. Men ingen så den Stjernen, uten de vise menn, se, det er riktig, fordi de så etter Den. Og de forventet å se Den, og Den ledet dem til Kristus. Og, likevel, Den passerte over hvert observatorium, og mens — mens folket kikket på himmelen, for å fortelle tidene, og så videre. Men ingen så Den passere, uten de vise menn, for det var ment for dem å se Den.

Hvis Gud har til hensikt for deg å se noe, vil du se Den.

38 Elisa, stod ved Dotan på den tiden og så seg rundt. Og tjeneren kikket ut og sa: "Åh, se på . . ." Assyrerne hadde slått leir. Men hans . . .

39 Elisa sa: "Nå, det er flere med oss enn det er med dem." Han så seg rundt, han kunne ikke se noe annet enn Elisa som sto der. Han sa han . . .

40 "Gud", sa: "Åpne denne unge mannens øyne, Herre." Og da, med de samme øynene, bare visuelle øyne, slik at, da han åpnet øynene, sto det ildvogner og ildhester rundt om den profeten. Og, se, han . . . Det var . . .

41 Det er der et sted. Og vi vet at Hans Nærvær er med Sine troende barn.

42 Jeg talte, jeg sa . . . I rommet satt min kone, og vi snakket om det samme Lyset, hvor Det kom, og det hadde blitt tatt et bilde av Det.

43 Og bare for å referere tilbake til det fenomenale i kveld, jeg tror at minst en eller to personer, tre personer, antar jeg var der, som er i bygningen nå; det er David bak der, broder Wood og søster Wood; var i Houston, Texas, da bildet, da Gud tillot at det ble tatt.

44 Hvis dere stod i kveld, og så på den Engelen, som sirkler! Det er mange av dere her, kanskje, som aldri har sett Den. Men se, det Lyset, en Ildstøtte som ledet Israels barn! Den kom inn i fengselscellene, hvor Peter var, og — og — og befridde ham fra fengselet; denne samme Herrens Engel. Og her er Den, etter alle disse hundrevis, ja, tusenvis av år, er fremdeles her sammen med oss nå. Skjønner? Og Den har fått tatt bilde av Seg, stående der hvor jeg stod. Nå, nei, ikke for meg; men for Menigheten, for Legemet av troende. Se, det er til alle. Legg merke til nå. Hvis . . .

45 Jeg — jeg tror at Det faktisk var en Ildstøtte som ledet Israels barn. Tror ikke dere det? [Forsamlingen sier: "Amen." — Red.] Presis en Ildstøtte.

46 Og jeg tror faktisk at det Lyset kom inn i fengselet, og — og der hvor Peter var. Tror ikke dere på det vitnesbyrdet? [Forsamlingen sier: "Amen." — Red.] Jeg tror det med hele mitt hjerte, bare mer enn jeg tror at mitt navn er William Branham. Jeg — jeg tror det, ser dere. Jeg tror den historien.

47 Men likevel har vi et mer, nøyaktig fundamentalt bevis på dette enn det. Vi har. Vi har et mer, nøyaktig fundamentalt bevis. Nå, jeg tror det gjennom tro.

48 Og hva om Herrens Engel stod her nå, og sirklet, og øynene til dere alle sammen skulle bli visualisert til å se Den. Det ville være ganske bra. Men å se på fotografiet av Den, er et mye større bevis enn det at du så på Den med øynene dine. Skjønner? Er ikke det riktig? Fordi, du kunne ha en optisk illusjon. Men det mek- . . .

Det kameraet vil ikke ta en optisk illusjon. Det vil ikke gjøre det, fordi det er — det er et kamera. Og det vil ta det faktiske bildet. Det er nødt til å være der, for å treffe linsen. Skjønner?

⁴⁹ Du kan ha optiske illusjoner, og ting som ser ut som det er der, når det ikke er det. Skjønner? Men når bildet som . . .

⁵⁰ Og det kunne være psykologi. Du kan si: “Ser du det der?” Og du bare fortsetter å si: “Ja, jeg tror det.” Og tro det så mye til du faktisk tror du ser det, når du ikke gjør det. Skjønner? Det er riktig. Men, det er psykologi. Men, du, det bare fikk deg så mentalt ledet mot det, til du — du bare innbiller deg det, så du forestiller deg det så mye til det blir en realitet.

⁵¹ Du kan bare forestille deg at noen hater deg, en gang. Og de hater deg ikke, men du innbiller deg at de gjør. Og du bare fortsetter å tenke: “De liker meg ikke.” Og før du vet ordet av det, du vil unngå den personen, når de ikke har gjort noen ting mot deg. Og etter en stund, blir det slik en virkelighet for deg, til du faktisk tror at den personen ikke liker deg. Og du vil kanskje skjelle dem ut, eller si noe til deg. For eksempel, din kone, eller din mann, eller en nabo, eller noe sånt, når, personen er helt uskyldig for enhver dårlig ting. Det er fordi du bare forestiller deg det, men, til det blir en virkelighet for deg. Ser dere nå hva jeg mener?

⁵² Men, faktisk, når et fotografi er tatt, er det nødt til å være tilstede.

⁵³ Så, i kveld, vi har gått gjennom, det som broder Graham har uttrykt for en stund siden, menighetens mange oppturer og nedturer og så videre. Vi har vært gjennom mange farer, fellers og snarer; det er blitt klassifisert annerledes, sa at vi var “likegyldige” og “holy-rollers”, og alle slags navn og så videre, slik som det.

⁵⁴ Men, likevel, midt i alt dette, om dette tabernaklet skulle brenne ned i kveld, og jeg skulle dø, og resten av dere også skulle gå bort i kveld, er vårt vitnesbyrd absolutt Sannheten. Det er millioner av mennesker som har kjent til Det. Og det vitenskapelige beviset viser; ikke bare vårt ord, det som vi har sagt før Lyset, før Engelen overhodet hadde fått tatt bilde av Seg. Det var blitt vitnet om, siden et barn, at det Lyset kom. I årevis, mange av dere som sitter her, har hørt meg tale om det, i mange år, og visste alt om det, år etter år før bildet overhodet ble tatt. Og når den vitenskapelige verden tok bildet av Det, var Det akkurat den samme tingen som vi vitnet om. Så det viser at du forteller Sannheten. Det er absolutt Sannheten.

⁵⁵ Så i kveld, er jeg så takknemlig for å vite at den store Jehova Gud, som en gang tordnet fra Sinai-fjellet, som en gang stod på fjellet og lærte saligprisningene, og oppstod fra de døde, er i vår midte i kveld, og er den samme. Slik som Han var da, er Han i dag, og vil være for evig.

⁵⁶ Og det å tenke at Han, Himmelens Gud, ville ydmyke Seg Selv, for å komme ned og ha fellesskap med slike som meg selv og oss her, fattige mennesker, ikke mye av denne verdens rikdom. Og bare uvitende, jeg er, og likevel elsket Han meg så mye at Han kom ned og frelste meg ved Sin nåde. Ingenting jeg fortjente, eller, kunne ikke gjøre, men Han frelste meg. For før verdens grunnleggelse, forutbestemte Han meg til å bli frelst, i Sin egen forutvitenhet, før verden begynte. Og ethvert annet menneske som er frelst, Han gjorde det samme for dem. Åh, for en fantastisk ting! Hvilken herlig mulighet det er!

⁵⁷ Og hele mitt hjertes begjær er, for dette året, om Gud vil høre min bønn . . .

⁵⁸ Jeg er kanskje ikke i stand til å bli værende nå helt til midnatt. Jeg har to små jenter der bak, som blir trette og begynner å sutre og gråte. Jeg må kanskje skysse dem ut, først.

⁵⁹ Og jeg ønsker å si dette, hvis jeg ikke får en mulighet til å komme tilbake igjen og vitne, som jeg — jeg har . . . ønsker å takke hver og en av dere for deres bønner som dere har bedt for meg dette året. Hvis dere noen gang svikter meg, er jeg ferdig. Det er akkurat som om dere holder meg oppe, i bønn, det er hvordan jeg går videre til kampen.

⁶⁰ Og jeg — jeg elsker dere, som en broder sa for en stund siden, av hele mitt hjerte. Jeg får ikke til å komme hit slik jeg burde. Jeg får ikke se folket og forkynne her hjemme, slik som jeg — jeg ønsker, slik som mitt hjerte er. Men jeg er bare et menneske, og jeg — jeg er veldig avgrenset til bestemte tidspunkt og gitt styrke, og så videre.

⁶¹ Og nå, men med Guds hjelp, hvis Han vil hjelpe meg, jeg ønsker at dette året må bli det største året jeg noensinne har hatt i mitt liv. Jeg har nå, ved Guds nåde, vunnet over en halv million sjeler til Kristus. Og jeg håper, i dette året, å oppnå en hel million, hvis Gud vil. Fordi, hvis Gud vil, ønsker jeg å begynne ned gjennom de — de utenlandske landene igjen, bare så snart vi har økonomi til det og så videre, i stand til å gjøre det. Og komme inn i de andre landene der, hvor vi vinner så mange tusen på en gang.

⁶² Og jeg vet at dagen er nær. Tiden er langt på vei brukt opp. Skumringen blir mørkere, venner. Og jeg ønsker å gjøre alt som jeg kan, for dette er den eneste gangen som du og jeg noensinne vil være dødelige. Dette er den eneste gangen som vi i det hele tatt vil ha det privilegiet, i all evighet, til å vinne noen til Kristus. La oss gjøre det. Alt som vi kan gjøre. La oss sette av all den tiden, som vi overhodet kan, til Hans Herlighet. Det er min hensikt for dette kommende året. Og med Guds hjelp, og deres bønner, skal jeg gjøre det. Så, be for meg nå.

⁶³ Og la oss nå bøye hodet et øyeblikk, for åpningen av Ordet.

64 Far, dette er Ditt Evige Ord som ligger her foran meg. “Ingen i Himmelen eller på jorden var verdig til å ta Boken, bryte Seglene, eller å se på den, uten Lammet som ble slaktet fra før verdens grunnvoll ble lagt.” Nå kaller vi på Ham. Og hvis vi har funnet nåde i Ditt åsyn, ber vi, O Guds lam, at Du vil ta disse få øyeblikkene nå, idet vi vender oss tilbake til sidene av Ditt Ord, og åpne Det for våre hjerter. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

65 Nå, jeg skulle studere, bare en liten stund i ettermiddag, på et par ting å tale om, for i kveld, men jeg kom ikke inn i tide til å gjøre det. Så kom min kone ned sammen med Billy, og jeg – jeg måtte bare nå dem og bare – bare bla gjennom Bibelen.

66 Og jeg tenkte: “Vel, jeg vil se på det, Melkisedek.” Og jeg tenkte: “Åh, du! Hvis jeg tok det, ville de andre brødrene ikke ha noen tid til å tale.” Og så, angående det, jeg utsetter det i noen dager, om Herren vil, så når vi har masse tid, nå.

67 Og da fant jeg det 10. kapittel av Apostlenes Gjerninger, som taler om den tidlige Menigheten. Hvis noen ønsker, og har en Bibel, som vil slå opp i Apostlenes Gjerninger det 10. kapittel, for bare en liten formaning for en liten stund.

68 Og mens dere slår opp, vil jeg gi litt bakgrunnsmateriale. Forrige søndag, for en uke siden, tror jeg, eller forrige søndag var det, for en uke siden, at vi studerte i Apostlenes Gjerninger, angående den tidlige Menigheten. Vi var i Apostlenes Gjerninger 2, tror jeg. Hvor, da de var blitt løslatt, og dro til sine . . . Hvordan det er . . . Peter fortalte dem om hvordan de måtte “omvende seg, og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes tilgivelse, og motta Den Hellige Ånd.”

69 Nå vil jeg gjerne gi en liten uttalelse. Er alle ting helt i orden, i kveld, fra plattformen? [Broder Neville sier: “Amen.” – Red.]

70 Se, se, alle har alltid sagt: “Broder Bill, ingen forstår deg.” Vel, jeg er kanskje bare litt merkelig, men, skjønner dere, men jeg – jeg mener ikke å være det. Men jeg har ideer om ting, og min overbevisning. Nå, jeg har vært grundig . . .

71 Jeg er grundig overbevist om at mange ting, som – som er i Skriften, som er apostolisk, som vi ikke utfører, i dag.

72 Og, for eksempel, en ting, mange mennesker har sagt: “Hvordan, når du er ute i disse evangeliske møtene, hvordan får du tretti tusen mennesker til alteret for å bli frelst?” De trenger ikke å komme til alteret for å bli frelst. Det eneste de må gjøre, er å tro på Herren Jesus Kristus. Er det riktig?

73 Jeg ønsker å bare spørre dere om noe, og dere tenker på det, og så vil jeg få brevene deres neste uke. Skjønner? Kan . . .

74 Jeg kan ikke bli en katolikk. Men, katolikken tror at dette Ordet er inspirert, men: “Kirken er over Ordet.” Jeg kan ikke bli en protestant. Fordi protestanten tar bare så mye av Det som de synes er i orden, og: “Resten av Det er ikke inspirert.”

75 Altså, jeg tror hva Bibelen sier, til å være Sannheten. Jeg tror at Det er Guds Ord. For å tro Det, er jeg nødt til å overgi hele mitt liv, og hele min vilje, til Det, for å tro at Det er Sannheten, at det ikke finnes noen annen Sannhet enn Det. Det er ikke noe mer som kan bli lagt til Det, eller noen ting som kan bli tatt bort fra Det. Det er bare slik Det skal være. “Og enhver som vil ta noe ut av den Boken, eller legge noe til Den, han vil bli tatt ut av Livets Bok”, sa Gud, i Åpenbaringen. “Enhver som tar noe bort, eller legger noe til Dette!” Det er Guds fullstendige vilje, og åpenbaring av Jesus Kristus, til folket. Det er riktig. Nå, for å gjøre det, må jeg tro at Guds Ord er absolutt Sannheten.

76 Og i Apostlenes Gjæringer 2,38, når Peter sa: “Omvend dere, enhver av dere!”

77 Først sa de: “Menn og brødre, hva kan vi gjøre?” De ønsket å bli frelst.

78 Se nå. Han snakker der til de vantro. Se nå hva han sa. Han sa: “Omvend dere, hver og en av dere!” Hva betyr *omvendelse*? *Omvendelse* betyr: “Å være lei seg for det du har gjort.”

79 For eksempel, hva om jeg snudde meg rett rundt her nå, og slo min broder, uten grunn. Og jeg ønsker å omvende meg fra det; Jeg ville si: “Broder Neville, jeg er lei meg for at jeg gjorde det.” Skjønner? Vel, da, hvis jeg sier: “Jeg er lei meg for at jeg gjorde det”, og mener det fra mitt hjerte, jeg angrer.

80 Og hvis jeg er lei meg for mine synder, og ber Gud om å tilgi meg, da omvender jeg meg. Er det riktig? Ja vel. Peter sa: “Omvend dere, eller vær lei deg for dine synder, og deretter bli døpt i Jesu Kristi Navn for tilgivelse av dine synder, og du skal motta gaven, Den Hellige Ånd.” Er det sant? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.] Ja vel. I huset, når . . .

81 Paulus og Silas hadde hatt møte, og var blitt satt i fengsel, slått, fordi de kastet den onde ånden ut av en spåkvinne. Og da var de i det filippinske fengselet. Og den kvelden, når de sang lovsanger, og de . . . Herren sendte et jordskjælv, og rystet fengselet så hardt at det, lenkene, falt av hendene deres. Fangevokteren trakk sverdet sitt, for å ta sitt eget liv. Og Paulus sa: “Ikke gjør deg noe ondt, for vi er her alle.” Og han sa . . . Hva kunne han gjøre for å bli frelst? Han sa: “Tro på Herren Jesus Kristus, med hele ditt hus . . . hele ditt hjerte, og du skal bli frelst, du og ditt husfolk.” Legg merke til: “Tro på Herren Jesus Kristus.”

82 Vel, hvis en mann er lei seg for sine synder! Jeg vil bare ta det rolig, slik at det kan synke virkelig dypt. Hvis en mann er lei seg for sine synder, og omvender seg, er lei seg for sine synder, og aksepterer Jesus Kristus som sin Frelser, for sine synder, og blir døpt i Jesu Kristi Navn; er Gud forpliktet, i samme stund, å gi mannen dåpen i Den Hellige Ånd. Hvis Han ikke gjør

det, kan Han ikke . . . Han holdt ikke Sitt Ord. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.]

⁸³ Nå, hvorfor alle møtene som trekker ut, da? Hvorfor alle bevisene og tingene vi er nødt til å ha?

⁸⁴ Nå, Jesus sa, Johannes 5,24: “Den som hører Mitt Ord og tror på Ham som har sendt Meg, han har evig Liv.” Nå, hvis “evig Liv”, hva betyr ordet *evig*? Det betyr: “uten ende.” Hvis han – hvis han . . . “Den som hører Mitt Ord og tror på Ham som har sendt Meg, han har Liv uten ende.”

⁸⁵ Hvorfor alt dette med å komme tilbake og – og prøve å bli frelst på nytt, og alle disse tingene, da?

⁸⁶ Hvis du har Liv uten ende, kan du ikke forgå. Ditt Liv kan ikke, fordi du har fått evig Liv.

⁸⁷ Vel, hvis noen av dere skulle ønske å slå opp det ordet, finner dere det der, det greske ordet, har *Zoe*, Z-o-e, det greske ordet, som betyr “Guds Liv”.

⁸⁸ Fordi, hvis det er evig, det er kun én ting som er evig, og det er Gud. Han er: “Fra evighet til evighet, Du er Gud.” Nå, hvis Han er fra evighet og til evighet, og har gitt deg Liv fra evighet til evighet, da er du nødt til å bli en del av Hans evige Vesen. Er det riktig? Og hvis du blir en del av Hans evige Vesen, gjør det deg til en sønn eller en datter av Ham; som nøyaktig oppfyller hva Skriften sier: “Vi er sønner og døtre av Gud.” Er det riktig?

⁸⁹ Når fikk du Det? Da du ropte? Da du gikk til alteret? Da du talte med tunger? Da du trodde! Vi døper så mange som ikke tror. Vi hører så mange, taler med tunger, som ikke tror. Vi har bearbeidet dem opp til bevis, og laget ting, og lagt dem ut, sier: “Når du gjør *dette*, har du fått Det.” Det er ingenting i Bibelen, ingen steder i Bibelen, hvor du kan fastslå at en mann: “Fordi han gjør *dette*, at han er en kristen.”

⁹⁰ Han er en kristen fordi han tror. Og hans eget liv bærer Åndens frukt, uansett hva han gjør. Skjønner? Det er det. Nå, og når du tror, mottar du evig Liv. Og evig Liv er Gud; og Gud er Den Hellige Ånd. Er det riktig?

⁹¹ Hvis Gud og Den Hellige Ånd ikke er den samme Personen, hadde Jesus to Fedre. Jesus sa at “Gud” var Hans Far, og Bibelen sier at “Den Hellige Ånd” var Hans Far, så de var begge den samme Personen.

⁹² Og hvis du mottar Gud, evig Liv inni deg, hva har du da mottatt? Det er hva jeg ønsker å vite. Får dere tak i det?

⁹³ Vi er så full av teori, kirken har vært, fordi den er blitt denominert. Denne denominasjonen finner *dette*, de tror på *dette*, de lager en denominasjon ut av det. De kan ikke bevege seg noe lenger enn det.

94 Men Guds Menighet beveger seg hele tiden, fortsetter videre. Den beveger seg straks avsted og lar denominasjonene bli sittende der bak. Den beveget seg vekk fra Luther. Den beveget seg vekk fra metodisten. Den beveget seg vekk fra baptisten. Den beveget seg vekk fra presbyterianeren. Og Den beveger seg bort fra pinsebevegelsen. Ja visst. Fordi, evig Liv beveger seg videre, ser dere, og du får det fordi (hvorfor?), du tror på Herren Jesus Kristus.

95 Nå er det bare to ting. Se nå. Du er enten en vantro eller en troende.

96 Det er enten dag eller det er natt. Er det riktig? Nå, jeg kan ikke si: "Bare så mye av dette er — er — er natt. Bare det som jeg ser gjennom det vinduet, det er det som er natt." Nei, nei. Alt sammen er natt. Det er riktig.

97 Nå, røyk- . . . som jeg ofte har sagt. Å røyke sigaretter, tygge tobakk og drikke whisky, det er ikke synd. Det er syndens egenskaper. Du gjør det fordi du er en vantro.

98 Og å leve rettferdig, og hellig og fredelig, og rolig og stille og elskelig, og — og omgjengelig og så videre, det er ikke fordi du er en kristen. Det er bare kristendommens egenskaper. Det er på grunn av hva som er inni deg, som gjør det. Og hvis du etterligner det, eller gjør det fordi du er antatt å skulle være kristen, da er du en hykler, det er riktig, hvis du ikke lever et vennlig liv. Fordi, inni deg, Noe kommer ut. Det gjør det, gjør at du føler på den måten.

99 Du vil gå gjennom prøvelser og problemer, og oppturer og nedturer, og bli misforstått. Det har ikke én ting å gjøre med Det.

100 Da Israel falt fra og dro ned til Egypt, var de frafalne. De mistet aldri sin pakt. De mistet gleden over sin frelse.

101 David sa ikke: "Gi meg tilbake min frelse." Han sa: "Gi meg tilbake gleden over min frelse." Hans frelse måtte forbli den samme. Men han gikk av ved feil utgang og mistet gleden over sin frelse. Ser dere hva jeg mener?

102 Når ble du frelst? Når ble du helliget? Når ble du fylt med Den Hellige Ånd? Da du trodde på Herren Jesus Kristus! For, du mottok der, evig Liv.

103 Men så, fra da av, begynte du å vokse. Du begynte å vokse. Du vokste gjennom helliggjørelse, gjennom Den Hellige Ånd, og gjennom å tale med tunger, og gjennom alle disse tingene her.

104 Men du mottok Liv da du trodde. Ser dere hva jeg mener? Og nå gjør det ikke . . . Noen mennesker har allerede fått Liv, og du prøver å få dem til å gjøre noe *her*, når de ikke engang har nådd det punktet ennå. Og pinsevenner har aldri . . . er kommet til det punktet hvor Menigheten kommer til nå, til adopsjon, eller plassering av sønner.

105 Nå, i Det gamle testamentet, når en sønn ble født inn i et hjem, det var en sønn fordi det var født i et hjem. Min sønn er min sønn da han ble født til meg.

106 Og når pinsemenigheten fødte, eller fant det de kalte “Fødselen, den nye Fødselen, eller Den Hellige Ånds Menighet”, ble de født inn i Guds Rike.

Vel, nå, i Det gamle testamentet . . .

107 Nå, i Efeserne, det 1. kapittel, står Det: “Vi er forutbestemt til adopsjon.” “Til plassering av sønner?” Se på dette: “Plassering!” Ja, sir.

108 Og en mann, i Det gamle testamentet, når han hadde en sønn født inn i sitt hus, da var han en sønn når han ble født. Men det var en tutor der til å oppdra det barnet inntil de kom til en viss alder. Så hvis denne tutor var . . . brakte ord til faren, at barnet var verdig og helt i orden, og alt sammen, nå, det hadde . . . Han var — han ble da plassert inn i den familien. Mange av dere som leser fra Det gamle testamentet, kjenner Skriftstedet for det. Han ble plassert inn i familien. Men hvis han ikke ble det, var han fortsatt en sønn, men han ble ikke plassert. Og så, hvis han ble plassert, ble han brakt ut på gaten, de la på ham en kappe, og så ble det laget en seremoni. Og deretter, denne guttens underskrift, på sjekken, den innebar nøyaktig det samme som den fra hans far. Nøyaktig det samme, fordi han var plassert inn i familiens fulle fellesskap.

109 Gud plasserte Sin Egen Sønn, da Han tok Ham opp; tok med Peter, Jakob og Johannes, som et vitne. “På to eller tre vitners ord, skal enhver sak stå fast.” Og gikk opp dit, og Gud overskygget Kristus. Den Hellige Ånd overskygget Kristus, og Hans kledning skinte som solen. Er det riktig? Og Gud Selv sa: “Dette er Min elskede Sønn. Hør Ham.” Med andre ord: “Der er Det. Det Han sier er alt av Det.” Og da ble Han gitt like stor . . . Og, selvfølgelig, Det var Gud, men Gud inni Jesu Kristi kjød, manifesterer Seg Selv for folket. Og, der, Gud plasserte Sin Egen Sønn.

110 Og nå da pinsemenigheten og disse menneskene, her i de siste dager, begynte å finne den nye Fødselen, å bli født på ny, tenkte at det avgjorde det. Nei, sir. Dine oppturer og nedturer, og inn- og utgående kunnskap, og slike ting, Gud kan ikke plassere deg som en sønn.

111 Men når du blir værende i Riket, blir værende i Evangeliet, forbli rett, en av disse dager vil Gud kalle deg ut og sette deg til side, plassere deg som Sin sønn, foran folket, og gi deg noe som vil ryste nasjonene, med det. Ser dere hva jeg mener? Det er plasseringen inn i familien.

112 Nå, disse som hadde fulgt Ham; Peter, Jakob og Johannes. Vi taler i kveld om Peter, en spesiell visjon, hvordan disse mennene levde i den tiden.

113 Og nå, først, her oppe ved det tju- . . . eller det 32. verset i det forrige kapittelet, det — det 9. kapittel.

Det skjedde da Peter var på reise overalt i landet, . . . kom ned . . . til de hellige som var i Lystra.

Der fant han en mann som hette Æneas, som hadde vært . . . som hadde vært sengeliggende i — i åtte år. Han var lam.

Og Peter sa til ham: “Æneas, Jesus Kristus helbreder deg. Stå opp og re sengen din!” Da stod han opp med det samme.

114 Se på det. Se nå hva som skjedde.

Og alle som bodde i Lydda og Saron . . . (Se her.) . . . de alle vendte om til Herren.

115 Fordi en mann som var lam, ble helbredet, vendte hele landområdet om til Herren, fordi en mann var blitt helbredet, med en lammelse.

116 Og, i dag, de døde blir vekket opp. Og folket sier: “Det er demonologi. Det er psykologi. Det er mental telepati. Personen var ikke død, til å begynne med.” Ser dere forskjellen? Det er vår likegyldighet til Gud, som har bestemt hva vi mottar i dag. Vi vil motta Guddommelig dom. Hele verden skjelder akkurat nå, under påvirkning av dommene som stadig nærmer seg.

117 En av forkynnerne vil trolig plukke det opp, om en liten stund, om de kommende dommene. Og jeg håper de gjør det uansett, om den kommende dommen.

118 For hele verden er klar, skjelder. Hver nasjon skjelder. Tror du ikke at Russland også skjelder. USA og øyene skjelder. “Hvem skal skyte ut den første atombomben?” Når det skjer, kan det kaste hele tingen ut av sin akse, og ikke være en . . . nå . . . En koboltbombe, hva om noen få av dem slippes? Det vil ikke være engang en flue eller et insekt tilbake på jordens overflate.

119 Det er akkurat nå i hendene på onde, syndefulle, menn på vei mot helvete. Og ditt bestemmelsessted for denne jordens reise, jeg sa, jordens reise, er lagt i hendene til onde og syndefulle mennesker. Du bør helst passe på hvor din sjels bestemmelsessted er gitt løfte for. Hvis den ikke er forpliktet mot Himmelen og mot Gud, vend om i kveld, med hele ditt hjerte, og ikke la det gamle året svinne bort uten at du omvender deg til Gud. Fordi, din jordiske destinasjon blir bestemt ved hensynsløse, og ondskapsfulle, følelsesløse, ateistiske menns hender. Her er hvor din — din kropp er bestemt for. Uansett hva de vil å gjøre med det nå, vil det ødelegge deg. Må Gud være barmhjertig!

120 Og Gud, i Sin kjærlige barmhjertighet, sender tegn og undere og mirakler og alle ting og forkynner Evangeliet, og folk vender

alltid ansiktet mot . . . bort fra Det. Så hvordan kan du forvente noe annet enn dom? Du må motta det.

¹²¹ Og én mann blir helbredet for lammelse, og hele landområdet vendte om til Kristus!

¹²² Og her hvor vi har konger, og regenter, monarker, og kongressmenn, og alt annet; lidelser, og sykdommer, og døde og innsøvnede, og ser dem oppstå til liv igjen, og nasjonen bare håner og ler av det. Så hva har vi tilbake, uten dom?

¹²³ Åh, broder, hvis det noen gang fantes en tid hvor Gud vekker opp Sitt folk, er det i dag. Dette kommende året, må Gud salve Sine tjenere, som flammer av ild, for dere er i de siste dager, og avslutningstiden.

¹²⁴ Se her. Denne samme mannen kom ned . . . Der var en jente som het Tabita. Tabita, som betyr “Dorkas”, døde da hun var der nede. Og Peter var oppe i Joppe. De sendte noen opp og fikk tak i ham, og brakte ham ned. Og han gikk inn dit hvor hun lå, et lik. Plasserte alle menneskene utenfor, og knelte ned og ba. Og da han gjorde det, gikk han bort og tok tak i hånden hennes, og reiste henne opp. Og hun var frisk igjen, levende.

¹²⁵ Og se hva som skjedde. “Og det skjedde, at han ble værende i mange dager.” Like før det:

Og dette ble kjent over hele Joppe; og mange trodde på Herren. Mange trodde!

¹²⁶ Og i dag vil de si: “Jeg tviler på hvorvidt hun var død i det hele tatt, eller ikke. Hun var bare i — i en koma eller noe sånt. Jeg tror ikke på en slik ting.” Forklarer det alt sammen bort! Når du bortforklarer det overnaturlige, ut fra Bibelen, da bortforklarer du selve den Gud som du tilber. Ja visst, du gjør det. Han er en overnaturlig Gud. Ja vel.

¹²⁷ Men nå, stopper disse apostlene? Broder, de hadde vært sammen med Jesus. De brydde seg ikke om hva noen sa. De kalte på dem der en gang, og fortalte dem at miraklenes dager var forbi. Og pisket dem, og satte dem i fengsel, og holdt dem hele natten, og førte dem til retten neste morgen. Og de fant ut at de var uvitende og ulærde menn. Men de la merke til at de hadde vært sammen med Jesus.

¹²⁸ Da de var løslatt, gikk de ikke bort og rådspurte seminariet mer. De dro til sitt eget folk. Og da de kom sammen og forklarte hva Herren hadde gjort, samlet de seg og ba denne bønne: “Herre, hvorfor gjorde . . .” Er naturligvis oppfylt, det som profeten talte: “Hvorfor raste folkeslagene, og hvorfor planla folkene tomme ting?” Sa: “I Sannhet gi oss kraft, ved å strekke frem Jesu hånd, Ditt Hellige Barn, til å helbrede de syke, og at tegn og under kan bli gjort.” Og når de menneskene samstemmig ba på det stedet, rystet bygningen, der de hadde samlet seg.

129 Det vi trenger i kveld er én enhet, et bønnemøte, hvor vi knytter oss sammen med ett hjerte og én akkord, og ber en bønn slik som det, da vil vi ha en ny tid med rystelser. Amen.

130 Legg merke til dette. Peter, en gang en som fornektet Herren, som en gang ikke trodde på Ham, eller hadde fornektet Ham; og gikk ut og gråt bittert, og kom inn. Nå har han mottatt Den Hellige Ånd. Hør på ham forkynne.

Og det var en mann ved navn . . . eller, som hette Kornelius, en offiser i det som kaltes Det italienske regiment.

En gudfryktig mann . . . en som fryktet Gud med hele sitt hus. Han gav rikelig med barmhjertighetsgaver til folket, og han bad alltid til Gud.

131 For en mann! Nå, ikke, husk, ikke . . . Til og med en hedning. Ikke engang en jøde. Han var en hedning, en offiser; over hundre, det er hundre menn. Men han var en gudfryktig mann. Gud har alltid funnet gudfryktige menn blant hedningene.

132 Jeg gikk og snakket med en ung mann i dag, jeg sa: "Når jeg kommer til Himmelen, en av tingene jeg ønsker å gjøre, er å gå opp og håndhvilse på en viss person som hadde gjort en galant handling." Og han snakket om den som han ønsker å se. Han ønsket å håndhvilse på, om forskjellige ting, om hvordan Gud velsignet folket.

133 Da, Uria, etter at David hadde tatt Batseba, hans kone, og de sendte bud og fikk tak i ham. Og hun skulle bli mor. Og førte henne inn, slik at han kunne laste Uria for det. Og han var ikke en hedning . . . Han var ikke en jøde. Han var en hedning, og han var en hetitt, en proselytt til den jødiske religionen. Og han fortalte ham å komme ned og bli hjemme for en stund, med sin kjære, vakre kone. Han sa: "Gud forby at jeg ville gjøre en ting som det, og min Guds ark på slagmarken." Og han nektet å gjøre det.

134 Og, broder, når jeg kommer til Herligheten, ønsker jeg å gå opp til Uria, og håndhvilse på ham og si: "Gud være lovet, for ditt vitnesbyrd betydde noe for meg i min jordiske reise."

135 Jeg ønsker å gå bort til Daniel, si: "Vet du, Daniel, da du gikk fryktløs inn der foran disse løvene, det vitnesbyrdet betydde noe for meg." Ja, sir.

136 Jeg ønsker å se apostelen Peter, og si: "Peter, den kvelden da du var i fengsel, og Herren kom inn med et stort Lys og skinte over deg, åh, jeg beundret alltid det. Og du begynte å følge det Lyset, og døren åpnet seg foran deg, og tok deg rett inn i gatene. Du trodde at du drømte." Hvilken tid!

137 Kommer ikke til å bli et stille sted i Himmelen, når alle de gjenløste, kommer Der, blir det? Det kommer til å bli en fantastisk ting som finner sted oppe Der, når alle de gjenløste kommer marsjerende inn.

138 Og her er denne offiseren, Kornelius sitt hus. Se hvordan Gud ordnet det slik! Nå, Cornelius var en gudfryktig mann. Han ba alltid og ga almisse til folket. Du gjør aldri noe som er verdifullt, uten at Gud legger dette til ditt arkiv. Det er riktig. Og han ba, og han ga almisse til folket. Og han var en flott mann.

139 Og en dag, mens han ba i huset, kom en Engel inn i rommet der han var. Tror dere på Engler? [Forsamlingen sier: "Amen." — Red.] Engelen kom inn i rommet der han var, og sa: "Kornelius, stå opp og dra ned til Joppe. Og spør etter en som heter Peter, som bor i huset til en som heter Simon. Og han skal fortelle deg hva du skal gjøre." Amen.

140 Nå, Peter, på denne tiden, hadde vært på reise, så han ble sulten. Det var omtrent klokken tolv. Så han gikk opp på taket og tok en liten blund. Han skulle ta en blund mens han var der oppe, og ventet på at de skulle få middag ferdig.

141 Så Cornelius sendte av gårde, det var en soldat og to gudfryktige menn, og brakte dem ned for å finne Peter.

142 Og i mellomtiden, Gud, hvis Han sender noen for å treffe deg, gjør Han forberedelser i forkant for denne tingen som skal skje.

143 Han gjorde forberedelser på sykehuset, for denne babyen i går, som lå der i en døende tilstand, at de ikke visste hva som var i veien. Og Den Hellige Ånd talte i rommet; gjorde forberedelser på sykehuset, for helbredelsen av barnet til og med før jeg kom dit. Halleluja!

144 I Finland, da den lille gutten lå der på veien, død. Og hans far og mor, løpende gjennom åkeren, skrek, og vred med sine hender. Gud hadde på forhånd ordnet hans oppstandelse, to år på forhånd. Priset være Herren!

145 Og, i kveld, mens vi er her i dette menighetslokalet, og gjennomgår disse tingene som vi gjør, har Gud på forhånd ordnet vår oppstandelse. En herlig dag, skal Han komme. Det er alt sammen ordnet på forhånd. Og mennene og kvinner som tenker på det, noen ganger synger poeter disse sangene: "Åh, det skal bli et møte i luften."

146 For omtrent femten år siden, som i kveld, stod jeg på denne plattformen, med et stort diagram, og underviste.

147 Og det var en liten gruppe pinsevenner som kom fra Louisville. Og jeg hadde aldri trodd på disse menneskene som danset som de gjorde. Og det kom en ung dame opp her for å spille piano. Og de skulle spille en bestemt sang, og slå med en liten . . . fingerbøler på et vaskebrett. Og noen av dem slo på en blikkboks. Jeg var virkelig en kritiker, så jeg tenkte: "Hva kommer til å skje?" Og kvinnen gikk opp for å spille denne bestemte sangen. Hun begynte å spille. Damen begynte å slå på vaskebrettet. Og denne unge blonde jenta hoppet ut, på gulvet, og begynte å danse i Ånden.

148 Og jeg, satt i spotteres sete, jeg sa: "Nå, jeg skulle ønske dere ville se på det!" Og jeg hadde fortalt min menighet, til de alle lurte på hva jeg skulle gjøre med det. Jeg fortsatte å se på henne, og jeg tenkte: "Se på det! Nå, hvis ikke det er ekstraordinært! Å gjøre min menighet om til et vertshus!" Og jeg satt der, uten å vite bedre. Jeg sa ikke noe, men i mitt hjerte tenkte jeg det.

149 Så jeg kikket på henne der mens hun danset. Og du vet, det første jeg sa var: "Vent nå et øyeblikk. Lurer på om damen har noe Skriftsted for dette?" Og jeg begynte å tenke på Skriftene. Jeg sa: "Hvor hen var dans noensinne forordnet? I det hele tatt, i Bibelen." Det er riktig. Og jeg tenkte: "Hva fikk dem til å danse?"

150 Jeg så at Israels barn, da de krysset Rødehavet, Miriam så seg tilbake og så alle disse slavedriverne som druknet, hun tok opp en tamburin og begynte å danse; og slo på denne tamburinen, løp langs kysten og danset. Og Israels døtre fulgte henne og danset. Jeg tenkte: "Det er seier."

151 Jeg ser David, da hans kjæreste satt der bak denne viften, viftet, og så på sin søte lille guttevenn, David som stod der ute. Og her kommer arken, som broder Graham talte om for en stund siden, kom bortover åsen. Da David så den komme, danset han rundt og rundt og rundt. "Vel", sa hun, "du gjør meg flau!"

152 Han sa: "Hvis du ikke liker det, se på dette!" Og han gikk rundt og rundt og rundt igjen.

153 Vet dere hva? Gud så ned fra Himmelen og sa: "David, du er en mann etter Mitt Eget hjerte." Det stemmer.

154 Og jeg tenkte: "Vet du, det er en ting som feiler meg. Kanskje jeg ikke har nok seier." Og jeg satt der, og min metodist-fot begynte å trippe. Og før du vet ordet av det . . . Gud, er min dommer! Jeg, før jeg visste hva jeg gjorde, var jeg ute på gulvet her, danset rundt, med den jenta. Det er riktig.

155 Da sa jeg: "Gud, ta meg ut av spotteres sete. La meg se på alle ting på en fornuftig måte, før jeg noen gang uttrykker en dom igjen." Amen. Gud gjør forunderlige ting.

156 Jeg tror ikke på en masse tøv. Jeg tror ikke på en masse sludder. Men jeg tror på det sanne, ekte Guds Ord fylt av Ånden, Den Hellige Ånd som blir forkynt i kraft og demonstrasjon. Amen. For, Det er det som frelste meg. Det er tingen som har brakt meg så langt. Det var dette som hjalp meg da legen sa jeg var døende. Det er den tingen som frelste meg i min døds time. Det er den tingen som vil la meg gjenoppstå. Og det er den tingen som jeg skal dra til Himmelen med. Hvis jeg noen gang kommer Dit, vil jeg være nødt til å dra med Det; fordi jeg vet ikke om noe annet enn Dette, og vil ikke vite om noe annet enn Det. Det er riktig.

157 Kjenn Jesus, og Ham korsfestet, og det er alt. Hvis Han er korsfestet, da korsfester det mitt kjød med Hans, og jeg er død til tingene av verden. Ja! Amen!

Vet dere, jeg blir religiøs. Jeg begynner å føle det slik.

158 Legg merke til, her var de. Åh du, hvilken tid! De hadde et underfullt møte! Kornelius sa: “Nå går dere dit ned og spør etter en som heter Peter.” Og sa . . . Aldri hørt om ham før.

159 Og Peter der oppe, tenkte: “Herre, jeg tar en liten blund rett før jeg spiser middag. Jeg er så sulten og trett.”

160 Da han lå der, falt det en henrykkelse over han. Skriften sier det. Så, jeg tror han falt i en henrykkelse, gjør ikke dere? Og da han gjorde det, så han en duk som dalte ned, i den var all slags krypende dyr. Og en Røst sa: “Reis deg opp, Peter. Slakt og spis.”

161 Han sa: “Nei, Herre. Jeg er jøde. For jeg har aldri spist noe vanhellig eller urent.”

162 Han sa: “Det Jeg har rensset, må ikke du kalle vanhellig.” Sa: “Stå derfor opp!” Sa: “Det er noen som venter på deg, nede ved porten. Og fortsett videre, ikke tvil på noe av dette. Følg ham.” Amen.

163 Nå, Peter, og hans skinnhellige veier, vet dere. Han hadde en slags respekt blant folket, så han måtte være forsiktig med hva han spiste. Han var jøde. Han var blitt oppfostret, en — en streng presbyterianer, du vet, eller noe slikt, og han måtte være forsiktig med hva han gjorde på grunn av sitt forhold til menigheten.

164 Så sa Herren: “Følg disse hedningene, ikke bry deg noen ting om hva som blir gjort, eller noe som helst. Gå videre opp dit.”

165 Og han dro straks opp til Kornelius sitt hus, da hadde Kornelius kalt sammen slektningene og de nærmeste vennene sine. Og han fortalte ham hvordan han så Engelen. Han sa: “Nå, Peter, jeg — jeg har sendt bud på deg.”

166 Og da stod Peter opp der og begynte å forkynne: “Mens Peter talte disse ordene, falt Den Hellige Ånd på dem”, og de ble alle fylt med Den Hellige Ånd, de begynte å profetere, talte med tunger, og hadde en vidunderlig tid. Han sa: “Kan vi nekte dem vannet?” Nå, disse har mottatt Den Hellige Ånd før de ble døpt. Og han befalte at de skulle bli døpt i Herren Jesu Navn. Og Peter ble hos dem noen dager.

167 Dette er den apostoliske Menigheten, som beveger seg i Ånden, som Gud har talt om. Peter ble uten sin middag. Peter gikk ned, for å følge Herren.

168 Og hvis Gud noensinne kunne få tak i en mann og kvinner i dag, i dette tabernaklet, hvor som helst, som ikke vil bry seg noen ting om hva som foregår rundt dem, men overgi seg selv til Herren, som en individuell enhet, da vil Gud lede en mann i dag, på samme måte, slik Han ledet da. Han beviser at Han er

med oss. Det vi trenger i dag, er et ydmykt, overgitt liv. Overgi deg selv. Ikke press deg selv tilbake. Ikke gjør noe annet enn å bli ledet rett der av Den Hellige Ånd. Hva Ånden sier at du skal gjøre, gjør det raskt. Ikke si: "Vel, jeg vil vente og finne ut hva *dette* er, og *det* er." Hva den Hellige Ånd sier at du skal gjøre, gå og gjør det!

¹⁶⁹ Hva om jeg ikke hadde dradd til Finland når Den Hellige Ånd kalte meg over dit? Hva om jeg ikke hadde dradd til sykehuset i går, hvor den lille babyen lå der døende; og ikke hadde dradd?

¹⁷⁰ Det er: "Lydighet er bedre enn offer." Gjør hva den Hellige Ånd sier du skal gjøre. Det vi trenger i kveld, er å kvitte oss med alle våre små gamle undertrykkende ideer, og la Den Hellige Ånd . . . Dere blir undervist her. Dere vet hva som er rett og galt.

¹⁷¹ Men det du trenger i kveld er en stor bunt av Guds kjærlighet utøst i ditt hjerte; alle uenigheter vasket bort. Begrav det sammen med det gamle året, idet det passerer ut. La det gå. La oss starte et nytt liv, en ny begynnelse. Du kan ikke . . . Hvis du allerede er født inn i Guds Rike, har du allerede fått Den Hellige Ånd i deg, det eneste du er nødt til å gjøre, er å gjøre deg fri fra disse tingene i verden som holder deg tilbake. Sa: "La oss legge av enhver byrde, og synden som så lett fanger oss, og løpe med utholdenhet, livet, i den kampen som er lagt foran oss." Hebreerne, det 12. kapittel. Legge av byrdene!

¹⁷² Kunne dere forestille dere de vise menn som kom for å se Jesus? Jeg vil bare ta et lite drama et øyeblikk. Jeg kan se . . . De sier tre vise menn. Vi vil bare si at det var tre. Jim, John og George, vil vi si at deres navn var. Og de kom for å se Jesus. Og jeg kan se dem alle gjøre seg klar til å dra. Vi vil ta denne karen, Jim. Han er litt av en mann. Han løper og forteller sin kone, sa: "Kone, vet du hva? Jeg så stjernen, så jeg er nødt til å dra." Og så går han bort og han pakker sakene sine for å dra.

¹⁷³ Det er det som er i veien med folk i dag. De prøver å pakke sakene sine, for å bli en kristen. Hvis det er noe du trenger, vær "upakket", for å bli en kristen. Har for mange ting som henger på nå.

¹⁷⁴ "Mamma!" Sier: "Vel, mor, du vet, jeg kan ikke dra med dem hvis ikke jeg tar med kortbordet mitt", så han henger det på kamelen. "Fordi, du vet, de andre guttene ville ikke sette pris på at jeg skulle gå med dem, hvis jeg ikke hadde kortbordet mitt med meg."

¹⁷⁵ Alle disse andre små tingene som holder tak i deg. Og du har en liten eske av egoisme, du er nødt til å henge det på også. Og du må henge på litt sladder, litt baktalelse, litt av *dette*, *det*, henger det på kamelen.

¹⁷⁶ Og før du vet ordet av det, hopper han opp, skrever over den gamle kamelen, sier: "Kom igjen nå! La oss dra!" Den gamle

kamelen kan knapt bevege seg. Han er blitt så tungt lastet, at han nesten er hjulbeint.

¹⁷⁷ Og du lager alltid bråk og klager på din menighet som du går til, og kanskje du har lastet så mye, at det ikke kan bevege seg. Det er det som er i veien. Du trenger å pakke av, rense, rydde opp, få det rett. Amen. Hva er i veien med meg? Legge merke til. Det er hva det er.

¹⁷⁸ Jeg kan se de andre gå, fortsette videre. Og for det første, du vet, han kom ut og kikket på den stjernen igjen. Og så, aller først, begynner han å kaste bord til side, og pakker til den andre siden.

Kona sa: "Hvor gjør du, John?"

¹⁷⁹ Sa: "Jeg legger av enhver byrde som så lett fanger meg. For, jeg er nødt til å løpe i denne kampen med utholdenhet. For trang er den port og smal er veien, men få er de som vil finne den." Det er bare plass for deg og Jesus. Ingen andre kan gå gjennom. Amen.

¹⁸⁰ Hun sa. Jeg kan høre henne si: "Vel, se, du glemmer kompasset ditt."

"Jeg trenger ikke noe kompass."

¹⁸¹ "Du glemmer din seminargrad. Du glemmer dine bachelorgrader og alle disse andre tingene du holder fast på."

Han sa: "Hør. Jeg trenger ikke noe kompass."

"Hvordan skal du gå da?"

¹⁸² Han pekte opp til stjernen, sa: "Jeg går på Guds tilveiebrakte vei. Gud ga meg en stjerne å følge, som vil ta meg til Kristus."

¹⁸³ Og hvilken kveld? Vi trenger ikke noen stor, lang skolegang, og alt dette. Vi ønsker å gå Guds tilveiebrakte vei. Og Guds tilveiebrakte vei for denne tiden er dåpen i Den Hellige Ånd, og være ledet av Den Hellige Ånd, de er Guds sønner. Det vil bringe deg til ditt bestemmelsessted. Legg av byrdene. Legg av alt annet. La oss komme tilbake til den apostoliske tiden. Vårt fundament er sikkert.

¹⁸⁴ Gud har bevist det for oss, ved tegn og under, og forbilder, og alt annet. Han har bevist at Han er med oss.

¹⁸⁵ Og over hele verden har dette herlige, mektige Evangeliet sendt en million fem hundre tusen inn i Guds Rike, i fjor. Pinsebevegelsen overkom hver eneste kirke som er i verden i fjor, i konverteringer, en million fem hundre tusen registrert. Halleluja! Hva er i veien? Det er den aller mektigste tingen som er på jorden i dag. Men djevelen er kommet iblant dem og delte dem opp i *denne* lille gruppen, og *den* lille gruppen, og *denne* lille gruppen, for å få dem til å krangle med hverandre.

¹⁸⁶ Hvis de noen gang ville glemme sin egoisme og sine uenigheter, og ta hverandre i hendene, deres hjerter være forenet, som én, da ville Tusenårsriket begynne. Det er det vi

trenger i kveld, venn, og komme sammen. Det er hva Branham Tabernaklet trenger å gjøre. Det er hva alle menighetene trenger å gjøre, å komme sammen som ett fellesskap, som ett individ, i Kristus Jesus, et nyfødt barn, og vandre på denne trange, smale veien: “Ser på Jesus Kristus, troens opphavsmann og fullender.”

¹⁸⁷ Se her. Ikke for å forsvare vårt tabernakel og dets Lære, og så videre. Men jeg sier dette, mine kjære venner. Gå og søk i verden hvor som helst du ønsker, og vi sier det med stolthet, ikke å skryte av noe annet enn Jesus Kristus, Guds Sønn. Men se hva Den Allmektige Gud har gjort for denne lille menigheten. Snu deg rundt og se, om du vil. Rett fra denne menigheten her, startet denne store vekkelsen som har feid over hele verden. Og det stemmer. Se gjennom det, og se om det ikke er slik. Gud er med oss. I Sin kjærlighet og nåde, se hvordan Han helbreder oss når vi er syke. Se på krefttilfellene, og blinde, døve og stumme, og alt annet som Han helbreder i vår midte, overalt. Dessuten, var Han kjærlig nok til å komme ned for et vitenskapelig bevis, for å sette Sin godkjenning på menigheten, lot et bilde bli tatt av Seg, sammen med oss. Amen.

¹⁸⁸ Der, kritikerne, de er nødt til å lukke munnen og tre tilbake, og si: “Kan ikke si noen ting om dette.” Amen.

¹⁸⁹ Jeg er så glad i kveld at jeg er en av dem! Jeg er så glad for å være en kristen. Jeg er så glad for at jeg bor her blant folk som tror på denne store bevegelsen. Hvem . . . Jeg forventer at det ville være små uenigheter. Vi er mennesker. Men i prinsippet er vi én. Riktig. Vi er én. Vi står forenhet, som en enhet i Jesus Kristus. Gud har velsignet oss og ga oss alle disse underfulle ting.

¹⁹⁰ Bare tenk, hvordan jeg — jeg ikke selv kunne ha vært her i kveld, hvis det ikke hadde vært for Herren, da de beste legene sa at jeg ikke kunne klare det. Men Sjefslegen kom ned og sa: “Det er alt sammen i Mine hender, og du skal gjøre det.” Jeg trodde Ham.

¹⁹¹ Hvordan er det med søster Weaver som sitter der? Som et skjelett satt der i den rullestolen, da de rullet henne opp her for å bli døpt i Jesu Kristi Navn; legen ga henne opp til den morgenen, til å leve, med en kreft som spiste henne opp, for omtrent syv eller åtte år siden. Her er hun i kveld sammen med oss.

¹⁹² Jeg kunne nevne så mange flere, som har gått inn og ut disse dørene her, som er kommet inn her, invalide, og plagede, og syke, og lamme og halte, blinde, og alt annet, er blitt helbredet. Bare inn gjennom denne lille døren her, som et vitnesbyrd om Herren Jesu Kristi oppstandelse!

¹⁹³ Hva burde vi være? Hva burde dette Branham-tabernaklet være? Det burde være et fyrtårn som er satt på et av de mørkeste stedene i verden, Jeffersonville. Hvis det noen gang var et sted som trengte Evangeliet, er det Jeffersonville. Det er riktig.

“Men kan noe godt komme ut av Nasaret?”

Sa: “Kom og se.” Det stemmer.

¹⁹⁴ De mørke stedene! Vi trenger ikke lysene om dagen. Vi trenger dem der når det er mørkt. Det er der Gud sender Lys, på de mørke steder. Det er veldig vanskelig . . . Lett å gå der hvor alle ting går jevnt. Men der hvor det er vanskeligheter, hvor de mørke stedene er, de ujevne stedene!

Skal jeg bli båret hjem til Himmelen på en behagelig blomstereng,
Når andre kjempet for å vinne prisen og seilte gjennom blodige hav?

¹⁹⁵ Rett her hvor mennesker driver med flisespikkeri og uenigheter, og slike ting; dør ett hundre og førti tusen hedninger hver dag, og går for å møte Jesus, det vil si, de går for å møte en rettferdig og ærlig Gud, uten å vite noen ting om Ham. Ett hundre og førti tusen dør hver dag, dødstallet på hedninger som aldri hørte Navnet til Jesus Kristus, dør hver dag. Og vi strides om hvorvidt vi er presbyterianer eller metodist, eller ikke. For en vanære! For en skam!

¹⁹⁶ Det vi trenger, er en visjon. Ikke å se rett ned her på enden av nesen din. Se ut der på enden av veien. Hvis jeg tenker på i dag, *dette, det* eller det *andre*, vil jeg leve for den dagen. Men jeg lever for evigheten, for noe der ute, noe som Gud har ordinert, og jeg er nødt til å gå og møte det en dag.

¹⁹⁷ Jeg tok for mye av tiden; ti minutter. [Tomt område på lydbandet – Red.] . . . ved Guds nåde og Guds hjelp.

¹⁹⁸ Jeg har bedt Ham om noe i to år, om og om igjen. Jeg ba Ham om noe i femten år, og tilslutt ga Han det til meg. Og jeg vil banke på Hans dør, hvis jeg lever neste år, hvis han ikke gir det til meg i år, se, for denne tingen som jeg har bedt om. Det er for Hans Herlighet, noe som jeg kunne gjøre for Ham over der. Vil Han bare tillate dette til meg, da kan jeg gå ut og vinne sjeler for Ham, litt bedre, være litt sterkere på veien. Og jeg ber om at Han vil gjøre det. Det er min bønn til Ham.

¹⁹⁹ Og mitt vitnesbyrd til dere, at, hvis dere bare vil be for meg og holde meg opp framfor Ham, i bønn, da kan jeg fortsette videre. Hvordan kan jeg gjøre én ting, uansett hva som ville finne sted, hvis jeg ikke hadde noen til å tro på meg? Dere er like mye del av det som jeg er, eller noen andre er. Dere er stor del av det. Uansett hva vi ville gjøre, om vi ville forkynne, hva vi ville si; hvis det ikke er noen til å tro det, kan ingenting gjøres. Det er riktig. Det var alt sammen noe som ikke nådde frem, det er ingenting som kan gjøres med mindre vi kommer sammen og vi tror på hverandre. Jeg tror på dere og dere tror på meg. Og sammen tror vi på Gud, og vi tror at Hans Ånd vil lede oss.

²⁰⁰ Nå, broder Funk, kommer du opp? Du holder babyen nå; det er din unnskyldning. Broder Wood, jeg antar du er den neste da. [Broder Wood sier: “Broder Jackson.” – Red.] Ja vel, og han

har adoptert broder Jackson. Så jeg tror broder Jackson vil være neste. Må Herren velsigne vår broder Jackson, som kommer.

²⁰¹ Må Herren velsigne dere. Elsker dere — dere Herren? Jeg ønsker å se hendene deres. Elsker dere Herren? [Forsamlingen sier: "Amen." — Red.] Ja vel.

²⁰² Søster Gertie, kom hit et øyeblikk. Jeg vil at du skal synge en sang med meg. Alle andre synger. Jeg skal prøve. Jeg er så hes som jeg kan være, for jeg har en forkjølelse, og jeg . . . noe, hodet mitt, men jeg vil at du skal hjelpe meg å synge denne gode gamle sangen. Og gi meg tonen til . . . noe. Jeg vet ikke hva det er. Men, jeg vet ikke hva det er. Bare gi meg en tone, for jeg ønsker å synge: "Drypper av blod", sammen med dere alle. For dette Evangeliet som jeg forkynner, det drypper av blod. Tror ikke dere det? [Forsamlingen sier: "Amen." — Red.] Ja vel, alle sammen nå.

Den første som døde for denne Hellige Ånds plan,
 Var Johannes Døperen, men han døde som en mann;
 Deretter kom Herren Jesus, de korsfestet Ham,
 Han forkynte at Ånden ville frelse mennesker fra synd.

Det fortsetter å dryppe av blod, ja, det drypper av blod,
 Dette Hellige Ånds evangelium drypper av blod,
 Blodet til disiplene som døde for Sannheten,
 Dette Hellige Ånds Evangelium, Det drypper av blod.

Men så steinet de Stefanus, han forkynte imot synd,
 Han gjorde dem så sinte, at de knuste hans hode;
 Men han døde i Ånden, og han oppga ånden,
 Og dro for å være med de andre, den livgivende hærs karen.

Det fortsetter å dryppe av blod, ja, det drypper av blod,
 Dette Hellige Ånds Evangelium drypper av blod,
 Blodet til disiplene som døde for Sannheten,
 Dette Hellige Ånds Evangelium . . .

Åh, der er Peter og Paulus, og Johannes den guddommelige,
 De oppgav sine liv for at dette Evangeliet kunne skinne;

De blandet sitt blod som profetene fra gammel tid,
Slik at det sanne Guds Ord ærlig kunne bli fortalt.

Det fortsetter å dryppe av blod, ja, det drypper av blod,
Dette Hellige Ånds Evangelium drypper av blod,
Blodet til disiplene som døde for Sannheten,
Dette Hellige Ånds Evangelium fortsetter å dryppe av blod.

Lytt til dette nå.

Det er sjeler under alteret, som roper: “Hvor lenge?”
Før Herren straffer de som har gjort galt;
Men det kommer til å bli flere som vil gi sitt livs blod
For dette Hellige Ånds Evangelium og dets skarlagensrøde flod.

La oss reise oss nå.

Det drypper av blod, ja, det drypper av blod,
Dette Hellige Ånds Evangelium, det drypper av blod,
Blodet til disiplene som døde for Sannheten,
Dette Hellige Ånds Evangelium drypper av blod.

²⁰³ Er du ikke glad for at du er en av dem? [Forsamlingen sier: “Amen.” – Red.] Hva slags Evangelium? Det samme Evangeliet som ble gitt til dem, samme tegn, samme undre som følger, samme Ildstøtten, samme Herre Jesus, samme helbredelse av de syke, samme Åndens kraft, alt beveger seg rett videre. Den samme forfølgelsen skal komme.

Dette Hellige Ånds Evangelium drypper av blod.

Alle sammen nå.

Det drypper . . .

²⁰⁴ Snu dere rundt og håndhils på noen og si: “Priset være Herren!”

. . . drypper av blod,

²⁰⁵ Halleluja! Er ikke du broder . . .? . . . Priset være Herren! . . .? . . . Amen.

Det drypper av blod,
 Åh, blodet av disiplene som døde for
 Sannheten,
 Dette Hellige Ånds Evangelium drypper av
 blod.

Åh, hvor jeg elsker Jesus,
 Åh, hvor jeg elsker Jesus,
 Åh, hvor jeg elsker Jesus,
 Fordi Han først elsket meg.

La oss synge det høyere nå. Løft opp hendene deres.

Åh, hvor jeg elsker Jesus,
 Åh, hvor jeg elsker Jesus,
 Åh, hvor jeg elsker Jesus,
 Fordi Han først elsket meg.

206 Vår Himmelske Far, vi takker Deg i kveld for Herren Jesus Kristus, for Hans Kraft, for Hans kjærlighet. Og for å vite, at, i denne store, herlige tiden som vi lever i, når profetene fra gammel tid forutså denne tiden, og ga befalinger vedrørende den, og sa hvordan “menneskene ville være oppfarende, oppblåste, som elsker sine lyster høyere enn de elsker Gud; har en ytre form for guds frykt, men fornekter dens Kraft.” Da Han sa: “Det ville være spottene i de siste dager, og ville gjøre narr og latterliggjøre.” Og vi lever i det, Far.

207 “På den tiden, vognene ville rase på de brede veiene. De ville bevege seg som lyn. De ville virke som fakler.” Alle disse, store profetier, som er oppfylt!

208 Da Jesus sa: “Tidevannsbølgene vil få kysten til å gå i stykker, opp og ned langs havets kyst. Og da skal store tegn og under komme til syne på himlene der oppe, som flygende tallerkener og ting. På grunn av disse tegnene, ville det få verden til å frykte og skjelve. Det ville forårsake jordskjelv på forskjellige steder, og alle mulige ting; og tid med forvirring, og uro mellom nasjonene.”

209 Og Han sa: “På den dagen, vil Israel blomstre.” Halleluja! Den gamle sekskantede Davidstjernen vaier over Jerusalem i kveld for første gang på to tusen fem hundre år. Nasjonene bryter sammen. Fikentreet skyter knopper!

210 Alle de andre trærne skyter knopper. De ugudelige skyter knopper. Romanismen skyter knopper. Kommunismen skyter knopper.

211 Og Din Menighet skyter knopper. Våren kommer. Åh, store Livets Mester, stig opp med legedom under Dine vinger, Herre. Og gi Dine tjenere all kraft og tegn, til å strekke frem Jesu hånd, Ditt Hellige Barn, til å utføre mirakler og gjøre tegn, og forkynne Evangeliet til jordens ender. Gi det, Herre.

212 Velsign denne lille menigheten. Velsign dens pastor, Herre, vår kjære broder. Velsign alle som er delaktig her hos oss. Alle som påkaller Ditt Navn, overalt rundt om i verden. Hjelp, dette kommende året, Herre, hjelp oss til å gjøre vårt beste for Din tjeneste. Hold sykdom borte fra vår midte. Og salv oss med Den Hellige Ånd. Hold misunnelse, hold strid, hold sjalusi, hold alt som er ugudelig, borte fra oss. Og la det bli sagt om oss at vi er Dine barn. "En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules." Gi det, Far.

213 Velsign oss og tilgi oss våre tidligere synder. Og må vi si, som Paulus: "Glemme det som er bak, vi jager mot målet for det høye kall i Kristus."

214 Herre Gud, send meg hvor enn Du vil. Jeg er rede til å gå, gjøre Din befaling når som helst.

215 Tilgi oss, sier jeg, igjen. Og hellige denne menigheten til Ditt Navns ære og herlighet, og folket som er tilstede. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

216 Dere kan sette dere nå. Må Herren velsigne dere.

Nå, det skal være et møte i luften,
 I det herlige stedet, om en stund;
 Jeg skal møte deg, møte deg over Der
 I det Hjemmet bortenfor skyen;
 Slik sang vil du høre, aldri hørt av et dødelig
 øre,
 Det vil bli strålende, erklærer jeg!
 For Guds Egen Sønn, blir Den som skal lede
 På det møtet i luften.

Åh, det skal være et møte i luften,
 I det herlige stedet, om en stund;
 Skal møte deg, møte deg over Der
 I Hjemmet bortenfor skyen;
 Slik sang vil du høre, aldri hørt av et dødelig
 øre,
 Det vil bli strålende, erklærer jeg!
 For Guds Egen Sønn, blir Den som skal lede
 På det møtet i luften.

Du har hørt om lille Moses i sivet,
 Du har hørt om fryktløse David og slyngen;
 Du har hørt historien fortalt om Josef og hans
 drømmer,
 Og om Daniel og løvene synger du ofte.
 Åh, det er mange, mange andre i Bibelen,
 Og jeg erklærer, jeg lengter etter å møte dem
 alle!
 Om en stund vil Herren la oss møte dem
 På det møtet i luften.

Det skal være et møte i luften,
 I det herlige stedet, om en stund;
 Vi skal møte deg, hilse deg over Der
 I det Hjemmet bortenfor skyen;
 Slik sang vil du høre, aldri hørt av et dødelig
 øre,
 Vil bli strålende, erklærer jeg!
 Når Guds Egen Sønn, vil bli Den som skal lede
 På det møtet i luften.

²¹⁷ Elsker dere ikke det? [Forsamlingen sier: "Amen." — Red.] Åh du! Det er Ën jeg ønsker å møte, fremfor alle, det er Jesus. Gjør ikke dere? ["Amen."] Bare får deg til å føle deg så glad, så renset ut, så ren. Føler du det ikke bare den måten? Akkurat som om du ble renset ut! Bare elsk Ham!

. . . møte i luften,
 I det herlige stedet, om en stund
 Kommer til å møte deg og hilse deg over Der,
 I det Hjemmet bortenfor . . .
 . . . vil du høre, aldri hørt av et dødelig øre,
 Det vil bli strålende, erklærer jeg!
 Og Guds Egen Sønn, vil bli Den som skal lede
 På det møtet i luften.

Elsker dere ikke det? [Forsamlingen sier: "Amen." — Red.] Åh, du!

Du har hørt om lille Moses i sivet,
 Du har hørt om fryktløse David og slyngen
 hans;
 Du har hørt historien fortalt om Josef og hans
 drømmer,
 Og om Daniel og løvene synger du ofte.
 Åh, det er mange, mange andre i Bibelen,
 Og jeg erklærer, jeg lengter etter å møte dem
 alle!
 Om en stund vil Herren la oss møte dem
 På det møtet i luften.

Og, ja, det skal være et møte i luften,
 I det herlige stedet, om en stund;
 Kommer til å møte deg, hilse deg over Der
 I det Hjemmet bortenfor skyen;
 Slik sang som noen gang er hørt, hørt av et
 dødelig øre,
 Vil bli strålende, erklærer jeg!
 Og Guds Egen Sønn vil bli Den som skal lede
 På det møtet i luften.

²¹⁸ Åh du! Jeg ønsker bare å være Der. Gjør ikke dere? [Forsamlingen sier: "Amen." — Red.] Hvor mange sier: "Ved Guds

nåde vil jeg være Der. Ved Din nåde?" ["Amen."] Priset være Herren.

Ja vel, broder Neville.

Godt nytt år, til dere alle. Gud velsigne dere!

EVIG LIV OG HVORDAN MOTTA DET NOR54-1231
(Everlasting Life And How To Receive It)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham, som opprinnelig ble talt på engelsk Nyttårsaften fredag kveld den 31. desember 1954 i Branham Tabernacle, Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbåndopptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org